

NOBSKE FOLKE-SANGE OG MELODIER.

N° 1.

Stev¹⁾ fra Vegaardsheien²⁾.

Andante con moto.

1. Aa O-la, O-la! min ei-en On-ge! Kvi la du paa meg den Sorj saa ton-ge? Eg tænk-te al-dri du brü deg
om Aa nar-re meg, som du saag va ong, Aa nar-re meg, som du saag va ong.

2.
Aa mængen Taar paa mit Kinn ha ronna,
Eg tænkte Vete³⁾ de hade spronga,
Aa eg ha graate saa mængen Taar,
: Som der æ Dage i tusind Aar. :|

3.
Aa mængen Gaang har eg sat aa sokka,
Aa mængen Gaang har eg Taarer törka,
Aa mængen Gaang har eg tænk-t mæ meg:
: Gud eg va saa rik, at eg aatte deg! :|

4.
Eg glöimer alri den siste Gaanga,
Eg sto vi Borde, sjöl ræk han Hanna,
Eg saa en Gute, han va saa fin,
: At eg tyst de mörkna för Solas Skin. :|

5.
Ja Kjærlikheta ho kan bedröve,
Gud bære den, der ska gaa a prüve!
Ja Kjærlikheta ho æ saa heit,
: Ho smerter saarer⁴⁾ ell Noken veit. :|

¹⁾ *Stev* (Islandsk: *stef*) er egentligt et tilbagevendende Omqvæd, saaledes som det forekommer i de nordiske Kjæmpeviser; men bruges som Navn for en Art Improvisation, der er meget almindelig i flere Fjeldbygder i Norge. Herom Mere i Anmærkningerne. ²⁾ *Vegaardsheien* er Annex til *Gjerrestad*, omtrent 6 Mil Sydvest for *Skien*. ³⁾ Vete α : Forstanden. ⁴⁾ saarer α : mere, dybere; saar α : Æm.

№ 2*).

Andantino.

Aa Ma'n han jik te Skau - en en - gang, - Op sing - lung sing - lung - lung sing - lung - lung lei - Der

saag han ei Kraa - ke aa hu va naa stor. Op sing - lung sing - lung - lung lei.

The score consists of two systems of music. Each system has a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/8. The first system ends with a double bar line, and the second system also ends with a double bar line.

*) Slg. Svenske Folke-S. II. Nr. 5.

№ 3.

Allegretto.

Husk op i Ring, O - la Gu - ten min! Snu deg omkring, Sjuul - saa - ten min! O - sten den va muggen, Ka - ka den va raa,

Kni - ven den va ru - sten, Bei - te in - te paa. Haa, haa, haa! Veit du in - te Raa? Bryna*) paa Kni - ven, Skra - pa saa paa.

The score consists of two systems of music. Each system has a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is two sharps (F# and C#) and the time signature is 3/4. The first system ends with a double bar line, and the second system also ends with a double bar line.

*) bryne o: hvæsse.

O, du æ saa fa - ger aa saa fin! Va du Al - ler - kjæ - re - sten min; Ma - kan fan - tes ei!

ritard.

N° 4.

Allegretto.

Fa'ens Marsch.

mf *f*

1. 2.

N° 5.

Allegretto.

Springe-Dands*).

Fine. *Da capo al fine.*

*) Man vil i denne Melodie gjenkjende Slutningen af en tidligere leveret (s. I. Nr. 19). Den staaer her som et Exempel paa, hvorledes de egentlige Folkemelodier leve i og med Folket, og, gandske som Dettets Eiendom, behandles og benyttes efter Øieblikkets Fordringer, snart til Sang, snart til Dands, snart til begge Dele paa eengang; undertiden med Udeladelser eller Forandringer, undertiden med Tilsætninger (slg. I. Fortalen).

Rabna Brydlup uti Kraakalund¹⁾.

(1 Sogns Dialekt.)

Con moto.

1. Lan - te Au - ster²⁾ i Kraa - ka - lund, Der æ saa fa - ger ein By; Ad - la di Djur i

Væ - ra³⁾ æ, Di sankjast der - ut - i. Bjön - nan han æ yp - past Kar ut - i Sko - gjen.

semp. arpeggiato

2. Bjönnan han sat uti Bakkje,
Aa maangt so monna han hugsa;⁴⁾
Ska eg svöima den breia Fjor,
Vaat da værta⁵⁾ mi Buxa.
Bjönnan vidste seg ingjan Raa uti
Skogjen.

4. Eg æ boen te Brydlupsfær
Uti Rabna-Bur;
Rabnin ska han Brurgom væra,
Trana væra hans Brur.
Eg ska væra Kjökameistar i Sko-
gjen.

6. Kjötmeisa¹⁰⁾ kom ho fykande
Mæ ein vesal Molle¹¹⁾ Kjöt;
Daa laa ho te Gjæstebu,
Dæ smak hadle söt;
Kjötmeisa ho va Tjenstpika i Sko-
gjen.

8. Aarrin kur' onde Björkerot¹⁶⁾,
Fand ei vesla Mak¹⁷⁾;
Dan so skjænkte han Brurgommen,
Han fek go Læn aa Tak.
Aarrin han va Kokkeras uti Sko-
gjen.

3. Saattan⁶⁾ hæve eg den heila Nat
Mæ Graat aa illa Laat;
Söte Halvar! læne meg Skuta di,
Meg bær slet ingjan Baat.
Eg æ boen⁷⁾ te Brydlupsfar uti Skogjen.

5. So kom Ulvin laupande,
Spodde seg⁸⁾ so ein Piil;
Gjeva ville eg einkvart⁹⁾ Got,
Eg va tvertöve ein Miil.
Thi eg ska væra Klokkar uti Skogjen.

7. Jasin¹²⁾ kom han böxande¹³⁾,
Datt¹⁴⁾ han paa si Naasa;
Han skunda seg te Brydlupsfar,
Han haura Eikhodna¹⁵⁾ blaasa.
Eikhodn blaasa i Luren uti Skogjen.

9. Ein feit Smörklak bar Hüna fram,
Ho va deira Kokkatus,
Dan laanta ho mæ seg heima te;
Kjætto¹⁸⁾ ga ein Mus.
Kjætto ho va Dyraskjötter i Skogjen.

¹⁾ Ravnebrylluppet i Kragclund. ²⁾ lante Auster æ: langt Öster. ³⁾ Væra æ: Verden. ⁴⁾ hugsa æ: huske (betænke). ⁵⁾ værta æ: vorder. ⁶⁾ saattan æ: sukket. ⁷⁾ boen æ: buden. ⁸⁾ spodde jeg æ: skyndte sig. ⁹⁾ einkvart æ: noget. ¹⁰⁾ Kjötmeisa æ: Musvit. ¹¹⁾ ein vesal Molle æ: et lidet Stykke. ¹²⁾ Jasin æ: Haren. ¹³⁾ böxande æ: hoppende. ¹⁴⁾ datt æ: drattede, faldt. ¹⁵⁾ Eikhodna æ: Egernet. ¹⁶⁾ Aaren (Urhanen) stille under Birkroed. ¹⁷⁾ Fandt

10.
Haukjen¹⁹⁾ ga ein Kjukling,
Da stal han so ei Tjov²⁰⁾,
Kraako svaraa: Staaia Kost
Hæva me intje behov.
Brurgommen sa: os vantast²¹⁾ Kost
uti Skogjen.

11.
Hanan ga ein Fladbrøleiv²²⁾,
Kom utov Stabbur²³⁾,
Spendto, sparko, gjor' seg te,
Gol ein Kukkalur.
Han va deira Sangmeistar uti Sko-
gjen.

12.
Spurvin skulle han Drikka skaffa,
Da laag di haanom paa;
Fand han seg eit Maltakodn²⁴⁾,
Dar gjore han Mondgot²⁵⁾ paa.
Spurvin va han Mondgotsmand²⁶⁾
uti Skogjen.

13.
Ein söt Mjælkjæs²⁷⁾ paa deira Fat,
Dan monna Svala bringa,
Dan kjøpte ho to "ein Dank ju Mat"²⁸⁾;
Di toke mæ kva di finga.
Svala ho va Brurapika uti Skogjen.

14.
Suggo²⁹⁾ ga eit Kamshaave³⁰⁾,
Komperuta³¹⁾ aa Supa,
Havrasupa aa Kinnakling³²⁾,
Skaatadrik aa Blanda³³⁾.
Der va baate Sup' aa Syre i Sko-
gjen.

15.
Rævin ga ein Lepsakling³⁴⁾,
Levrakling³⁵⁾ aa Gumba³⁶⁾,
Levrakaka, Kalvadans³⁷⁾,
Kjæisa, Ost aa Dravla³⁸⁾,
Rjømmesold³⁹⁾ aa Mössebrim⁴⁰⁾ i
Skogjen.

16.
Korsbrø⁴¹⁾, Krabbeta⁴²⁾, sôte Brø,
Git te Brydlupsgar,
Rognakaka, Levrakling,
Kjæisa, Ost aa Rav,
Da ga Gjeita, Borriskslikker⁴³⁾ i
Skogjen.

17.
Knøost⁴⁴⁾, Tvbryggje⁴⁵⁾ aa Brænnevin,
Rauma⁴⁶⁾, Dravle aa Graut,
Da ga Lærkje Sangefugl;
Gaukjen ga eit Naut⁴⁷⁾.
Gaukjen va Umondgotsmand⁴⁸⁾ i
Skogjen.

18.
Ulvin sto i Kjerkole,
Støe seg paa si Svær⁴⁹⁾,
Slaar han seg i Strande nær
So fager ein Fuglefær⁵⁰⁾;
Han sjaar Trana trinande i Skogjen.

19.
Han sjaar Bruro trinande
Mæ si høga Bein;
Heigra⁵¹⁾ mæ si lange Hals
Var henna Leiasvein⁵²⁾.
Steindolpen⁵³⁾ buldra paa Trommen
i Skogjen.

20.
Da va mykjan Glira⁵⁴⁾,
Halva meira Gamma;
Ulvin skul han Klokka væra,
Han kun' intje ringje te samma.
Rævin va den træskest Kar i Sko-
gjen.

21.
Saujen⁵⁵⁾ va deira Föringsmand,
Kadla va han te Præst,
Gjek han seg i Kjerkjo ind,
Las so vakker ei Tæxt.
No tok paa aa kvældast uti Skogjen.

22.
No tok paa aa kvældast,
Dei kun' intje længar bia;
Dei skunda seg te Brydlupsgar,
Magjen bar paa aa svia⁵⁶⁾.
Dei gjore so ei Slufsing⁵⁷⁾ uti
Skogjen.

23.
Jasin utaa vi Dristigheit
Fek han seg ein Brann,
Skaut han seg trei Stykkjer av,
Daa ræddas kvær ein Mann.
Han gjore so ei Fnysing uti Skogjen.

24.
Brurgommen tok si Brur mæ seg,
Sætte seg i Høgsæte;
Medlo huro Gjæste
Yppast stor Skitlæte⁵⁸⁾;
Daa va alt om Høgheita uti Skogjen.

25.
Spurvin sætta seg Manna høgst⁵⁹⁾,
Han tyktes ei væra liten;
Kjötmeisa böxta ho haanom næst,
Aa sætte seg op i Brikjen⁶⁰⁾.
Gaasa ho va Klevekaana i Skogjen.

26.
Skjora⁶¹⁾ skulla ho skjænka
I mykjen Manna traang,
Ho kunne seg intje paa Golva snu,
Thi Vælla⁶²⁾ væra for laang.
No beit Mondgot kort paa⁶³⁾ i Sko-
gjen.

27.
Uglo drog ut Taskhakje⁶⁴⁾,
Böxa ho öve Bore;
Hogga ville ho Kjötmeisa,
Kjötmeisa tok te Ore:
Di Skitlaat meg findst ret om i
Skogjen.

28.
Ulvin drog utur Sölverskaal,
Sto han hedna mot Golv;
Ind so kom han Bamsebonne⁶⁵⁾:
Eg trur, du raar deg sjöl.
Vor Herreste Fammen!⁶⁶⁾ holt meg
intje i Skogjen.

29.
Ind kom Kraaka hoppande
Mæ si svarta Hetta:
Sitje no adle heil aa sæl,
Æ di no adle mætta?
Vil di braat hall' op aa æta⁶⁷⁾ i
Skogjen.

30.
Daa svara Örna, gamla Gomor⁶⁸⁾,
I Brikja dar ho sat:
Os hæva intje skorta idag,
Kvorkjen Drikka helle Mat;
Go Læn hæve de, so de hæva læt
uti Skogjen.

31.
Bjönnan vart han rusande,
Kukka han i si Brok;
Somma di hæva dæ Laate paa seg⁶⁹⁾,
Di grua, di fær intje nok.
Laakjen⁷⁰⁾ æ dan yppast Gras i
Skogjen.

32.
Daa va mykjen Elskogn
Uti Rabnabur;
Rabnin tæka si Trana i Faang,
Ho va hans venaste Brur.
No drog kvær Mand heim te Sina i
Skogjen.

33.
Fore di ei væl uti dedne Fær
Uti Rabnabur?
Gud late os fara evindele væl.
Skai i⁷¹⁾ Brurgom aa Brur,
Gud lat di aldri Dagen trivast i
Skogjen.

en lille Orm. ¹⁹⁾ Kjøttø: Katten. ¹⁹⁾ Haukjen: Högen. ²⁰⁾ so ei Tjov: som en Tyv. ²¹⁾ os vantast: vi fattes, mangle. ²²⁾ Fladbrøleiv: et heelt Fladbrød. ²³⁾ Stabbur: Fadebuur. ²⁴⁾ eit Maltakodn: et Korn Malt; Kodn (Koin, Konn): Korn. ²⁵⁾ Mondgot: tyndt Öl. ²⁶⁾ Mondgotsmand, den Kjøgemester, der staaer for Skjænken. ²⁷⁾ Mjælkjæs: hvid Ost. ²⁸⁾ — Herved forstaaes en Hollænder. ²⁹⁾ Suggo: Soen. ³⁰⁾ Kamsh er Lever, ættet med Meel, hvormed man fylder Torskehoveder, hvilken Ret kaldes Kamshaaver eller Kamshouer (slg. I. Nr. 5, 10de Vers). ³¹⁾ Komperuter ere Boller, lavede af Fiskens Lever eller Rogn. ³²⁾ Kinnakling er Fladbrød med usaltet Smør. ³³⁾ Blanda, en Drik af Vand og suur Mælk. ³⁴⁾ Lepsakling: blødbagt Fladbrød. ³⁵⁾ Levrakling: Fladbrød med Fiskelever paa. ³⁶⁾ Gumba, en Ret af sammenkogt sød Mælk. ³⁷⁾ Kalvadans, den af Koen, første Gang efterat den har kølvet, malkede Raamælk, der sammenkoges. ³⁸⁾ Dravle, ogsaa en Ret af Raamælk, ³⁹⁾ Rjømmesold, tyk Mælk, hvori brydes Fladbrød. ⁴⁰⁾ Mössebrim, et Slags Sauce, som koges af Valle, blandet med lidt Meel. ⁴¹⁾ Korsbrø: Brød, bagt i Form af et Kors. ⁴²⁾ Krabbeta (Kabrete): en tyk Vælling. ⁴³⁾ Borriskslikker: Tallerkenslikker. ⁴⁴⁾ Knøost: Knapost. ⁴⁵⁾ Tvbryggje: dobbelt (stærkt) Öl. ⁴⁶⁾ Rauma: Fløde. ⁴⁷⁾ Naut: et Nød, Kreatur. ⁴⁸⁾ Umondgotsmand, den Kjøgemester, der sørger for Maden. ⁴⁹⁾ Støttet sig paa sit Sværd. ⁵⁰⁾ Fuglefær: Fugleskare. ⁵¹⁾ Heigra: Heiren. ⁵²⁾ Leiasvein: Følgesvend. ⁵³⁾ Steindolpen: Steensqvættten, Gjærdesnutten. ⁵⁴⁾ Glira: Lystighed. ⁵⁵⁾ Saujen: Faaret. ⁵⁶⁾ Mæven begynde at svie. ⁵⁷⁾ De gjorde saadan en Støi. ⁵⁸⁾ Skitlæte (Skitlaat): Klammeri. ⁵⁹⁾ Manna høgst: som høieste Mand. ⁶⁰⁾ Brikjen, et Sæde nærved Ovnen. ⁶¹⁾ Skjora: Skaden. ⁶²⁾ Vælla: Halen. ⁶³⁾ Nu lakked det ad Enden med Öllet. ⁶⁴⁾ Taskhakje, et Binavn for Uglen. ⁶⁵⁾ Bamsebonne: Bjørnen. ⁶⁶⁾ En Edsformular. ⁶⁷⁾ Vil I strax holde op at æde. ⁶⁸⁾ Gomor: Bedstemoder. ⁶⁹⁾ Somme have den Lyde ved sig. ⁷⁰⁾ Laakjen: Løgen. ⁷¹⁾ Skai i: Gid al Skade (Ulykke) ramme! — et almindeligt Mundheld i Egnen om Bergen.

Moderato.**N° 7*).**

Klæggen¹⁾ taa-laa aat Flu-gu si — Pi-rom! Æg ha tænkt te dæg aa fri. Pi-ri at-ter i Pa-ri-om!

**N° 8.
Poco allegretto.**

Di aa Du aa Da-ri-om, kom Pi-rom! Tor-dyvilt²⁾ bandt paa sit Strømpe-band, Pir-ram! Saa flaug den
seg ut- i Flu-gu-land, Pi-ri ex-tram, pi-ri am-mei, du-ri dar-ram, du-ri-dam, pi-ri ex-tram, pir-ram.

N° 9.**Andante.**

[Je veet e li-ten Jen-te....]

*) Nr. 7 og 8 ere rimeligviis, efter det første Vers at dømme, Sidestykker til den danske Vise "Bræmsen og Flu'en" (II. Nr. 5.)

¹⁾ Klæggen o: Bræmsen. ²⁾ Tordyvilt o: Skarnbassen.

№ 10.
Moderato.

[*p* Aa Fan-te-guten gjik sig i grönnen-de Lund....]

mf *p*

№ 11.
Halling.

Allegro moderato.

3 3 3 3 3 3

3 3 3 3 1. 2. 3

*Andante.***Ælderdomin.***(Guldbrandsdalsk Dialekt.)*

1. Ga-mail Kail-len kom ti Stu-gu¹⁾, Krykkjahjalp 'aam sta aat Aarin³⁾, U-tur Ou-go pul-la⁴⁾ Taa-rin. Han taa rei-na
Snjog hekkring flein-skæil-la Hu-gu;²⁾

Els-skjindsbrook Sylv-be-sli-ne Snus-hoin took⁵⁾, Stab-bin⁶⁾ sæt-te han se paa, Byd-ja skjölvand kvæd-ja saa:

2. Douins Fyribo⁷⁾ æ komin,
Skrådeheit aa Ælderdomin;
Avleivs, ail aa reint aavraakaa⁸⁾,
Bydja Kroppen naa aa sjaakaa⁹⁾;
Onde Böl¹⁰⁾ taa maange Aar
Stolpein¹¹⁾ dirra kor e gaar,
Huse regga trast iköil¹²⁾,
Kroppen dætt aa bli te Möil¹³⁾.

3. Hugu stöt aat Douin nikka,
Laakt¹⁴⁾ aa sakte Hjerta pikka,
Braatne TæintiKjæstenskranla¹⁵⁾,
Arnein knafta at Æxlomhangla¹⁶⁾,
Som ein Skugje gaar e her,
Sköidde fyri Ougo fær¹⁷⁾,
Skrukne Öiro tafte æ¹⁸⁾,
Bære Jom dom höire fær¹⁹⁾.

4. Stöt e gjere bare suttra²⁰⁾,
Aa paa æille grættin puttra²¹⁾,
Ille lyt e rae laate²²⁾,
Ingen handla me te Maate.
Æ e eismöl²³⁾, önskje e
Dæ e nogoin hö ve me²⁴⁾;
Kjæm dæ Folk, e tærrin²⁵⁾ bli;
Ælderdomin injen li.

5. Andsam²⁶⁾ för jme sjöl aa andre,
Vi e Tehoil²⁷⁾ snögt förandre;
Kjörkegaren paa me stonda²⁸⁾,
Main me Jaen hit se skonda;²⁹⁾
Dumme Ougo trykkjas hop³⁰⁾,
Budde³¹⁾ Krop lægs ti ei Grop;³²⁾
Forkunt Markjen intje fæ³³⁾,
Bære Skjinn aa Bein dæ æ.

E. Storm.

¹⁾ Gamle Karl (Mand) kom ind i Stuen. ²⁾ Sneen hang omkring hans skaldede Hoved. ³⁾ Aarin o: Arnen. ⁴⁾ pulla o: randt sagte, dryppede. ⁵⁾ Sölvbeslagne Snushorn (Snuustobaksdaase) tog. ⁶⁾ Stabbin, en af et heelt Stykke Træ udhuggen Stol. ⁷⁾ Dödens Forbud. ⁸⁾ Afægs, gammel og aldeles skröbelig. ⁹⁾ sjaaka o: rave. ¹⁰⁾ Böl o: Byrde. ¹¹⁾ Stolpein o: Stolperne. ¹²⁾ Huset falder snart omkul. ¹³⁾ Möil o: Muld. ¹⁴⁾ laakt o: svagt. ¹⁵⁾ Brodne Tænder i Munden klapper. ¹⁶⁾ Arnein knafta at Æxlomhangla, ¹⁷⁾ En tyk Taage svæver for mine Öine. ¹⁸⁾ De skrupne Ören ere lukkede. ¹⁹⁾ De faae blot en Gjenlyd (en svag Lyd) at höre. ²⁰⁾ suttra o: klynker. ²¹⁾ Og paa Alle vranten pukker. ²²⁾ Sörgelig maa jeg stedse klage. ²³⁾ eismöl o: ene. ²⁴⁾ At jeg havde Nogen hos mig. ²⁵⁾ tærrin o: sær, treven. ²⁶⁾ andsam o: besværlig. ²⁷⁾ Tehoil o: Opholdsted, Bolig. ²⁸⁾ stonda o: venter. ²⁹⁾ Manden med Leen hid sig skynder. ³⁰⁾ De dunkle (bruste) Öine trykkes sammen. ³¹⁾ budde o: afsjælede. ³²⁾ Grop o: Grövt, Grav. ³³⁾ Marken (Jorden) faaer intet Udmærket.

№ 13.

Andantino.

A - stri, mi A - stri, som ei - ne hølt taa meg, Den Ti eg var deg saa in - der - lig go;
Den Ti du græt, ko hver Gaang eg jik fraa deg, Som du hver ei - na - ste Laurdagskvæl sjaa.

Den Ti da var eg den jæ - va - ste Gut, In - tje eg byt - ta mæ Præst el - le Fut.¹⁾

№ 14.

*Allegro.**(Mel. til en "Bryllupsvisse" fra Læsje.²⁾)*

¹⁾ Fut 3: Foged. ²⁾ Læsje (Læsø), i Nordre-Guldbrandsdalen.

№ 15.
En Jölstring*).

Allegretto.

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a 2/4 time signature. It begins with a triplet of eighth notes (G4, A4, B4) and continues with a series of eighth and sixteenth notes, including a triplet of eighth notes (D5, C5, B4). The lower staff is in bass clef with a 2/4 time signature, providing a harmonic accompaniment with chords and single notes.

The second system continues the piece. The upper staff features a melodic line with various intervals and a triplet of eighth notes (D5, C5, B4) marked with a '1.' above it. The lower staff continues with a steady accompaniment of chords and single notes.

The third system shows a change in tempo and meter. The upper staff begins with a triplet of eighth notes (D5, C5, B4) marked with a '2.' above it, followed by a 3/8 time signature. The lower staff continues with a melodic line in bass clef, featuring quarter and eighth notes.

The fourth system is marked *Piu mosso.* and features a 3/8 time signature. The upper staff contains several triplet markings over eighth notes. The lower staff continues with a melodic line in bass clef, featuring quarter and eighth notes.

*) En Dands fra Jölster, i Bergens Stift.

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. Both staves are in the key of D major (one sharp) and 4/4 time. The music features a series of eighth-note triplets in both hands, with the right hand playing a descending eighth-note pattern and the left hand playing an ascending eighth-note pattern. The system concludes with a double bar line and repeat dots.

№ 16.
Springe-Dands.

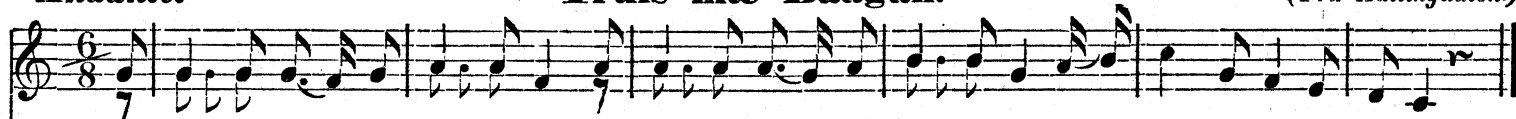
Allegretto.

The second system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. Both staves are in the key of D major (one sharp) and 3/4 time. The music features a series of eighth-note patterns in both hands, with the right hand playing a descending eighth-note pattern and the left hand playing a descending eighth-note pattern. The system concludes with a double bar line and repeat dots.

The third system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. Both staves are in the key of D major (one sharp) and 3/4 time. The music features a series of eighth-note patterns in both hands, with the right hand playing a descending eighth-note pattern and the left hand playing a descending eighth-note pattern. The system concludes with a double bar line and repeat dots.

The fourth system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. Both staves are in the key of D major (one sharp) and 3/4 time. The music features a series of eighth-note patterns in both hands, with the right hand playing a descending eighth-note pattern and the left hand playing a descending eighth-note pattern. The system concludes with a double bar line and repeat dots.

№ 17.

*Andante.***Truls mæ Baagan.***(Fra Hallingdalen.)*

1. Truls han tjent' seg i Kongjins Gaard I fem - ten Vin-tre, i fem - ten Vaar. Gjimeg Lön! sa'n Truls mæ Baa-gan.

2.

Ingen Lön har du fortjent,
Min bedste Gjebörse¹⁾ har du bortsjemt²⁾.
Sier du dæ! sa'n Truls mæ Baagan.

3.

Truls tog Kongjin i Haar aa Skjæg,
Aa satte ham bort i den femtende Væg.
Sidt du der! sa'n Truels mæ Baagan.

4.

Truls han la den breie Veien fram,
Der mödte han en kjörendes Mand.
Bi meg lidt! sa'n Truls mæ Baagan.

5.

Truls han op paa Vogna sto,
Den Kjör'ndes tor' inte si et Ord.
Kjör naa fort! sa'n Truls mæ Baagan.

6.

Saa gjik han Truls seg bort i et Huus,
Der sat tre Bönder aa drak seg et Ruus.
Dræk meg tel! sa'n Truls mæ Baagan.

7.

Ha vi fornöden aa drække deg tel,
Du har 'nte ta't³⁾ ei enest PælMjöd eller Viin.
Har je 'nte dæ? sa'n Truls mæ Baagan.

8.

Han Truls han drak seg modig et Ruus,
Saa jagde han alle de Bönder ut.
Flyer fort! sa'n Truls mæ Baagan.

9.

Den Ene han flaug bort over en Bæk,
Der tabte han næ sin Pengesæk.
Slikt er mit! sa'n Truls mæ Baagan.

10.

Bonden han graat, aa Truls han lo,
Bonden han sa: du har dæ te go'.
Hæohæ! sa'n Truls mæ Baagan.

¹⁾ Gjebörse = Flitsbue. ²⁾ bortsjemt = fordærvet. ³⁾ ta't = krævet ind.

№ 18^{a)}.*Andantino.***Paa Kongjins Föslodag*).***(Mel. til 1. 2. 3. 5. Vers.)**(I den nordhordlenske Dialekt; Mel. fra Ringerige.)*

1. *Fb.* No kom eg ta¹⁾ Fjed - la, der rouk²⁾ Snjöven lik - so Ha - va³⁾, Knap va dæ paa Ski - no⁴⁾ me⁵⁾ had - de slop - pe fram;
Hb. Nokom eg ta Sjo - na⁶⁾, der rouk lik - so ei Snjöka - va⁷⁾, Knap va dæ mæ Baa - ten eg raakjaa⁸⁾ had - de Land.

*) Samtale mellem en Fjeldbonde (*Fb.*) og en Havbonde (*Hb.*), der mödtes paa Kongens Födselsdag.

Begge. Ja Gud sig-na Mo-ta⁹⁾), aa væl va dæ me fans¹⁰⁾), Me i-dag vil drik-ka aa snu os i ein Dans. Me

veit væl du kjæn-na Prim-sta-ven¹¹⁾).

V. S.

- 2.
- Fb.* Eg skout¹²⁾ to Par Rjupa, trei Par Aarra¹³⁾ aa ein Hara,
So paa Vildt me intje tryte¹⁴⁾ ska idag.
- Hb.* Kokefisk eg drog mæ Kveiteban¹⁵⁾, so ret va rara,
Brosme, Tosk aa Laangja¹⁶⁾ gje me te vort Lag.
- Begge.* Mæ ho tæk me Drikka, Jule æ no all,¹⁷⁾
Karra vor aa Bolla æ baa tör aa kall?
Me finda væl Raa for dæ einddaa.

- 3.
- Fb.* Me ha trut dæ Folkje hært skul glæ's paa Fös-lodagjen
Aat han Kristian, han Kongjin vor, han Far;
Men eg blei forbina,¹⁸⁾ lo so eg fek Ildt¹⁹⁾ i Magjen,
Daa eg mæ i Furu blei ei Huldra var;
Ho var fjelg²⁰⁾ aa pynte retso ho va Brur,
Ho slog paa sit Laangspel Luri Luri Lur,
Aa hondrade Huldre dei dansa.

- 5.
- Hb.* Du sku seet ei Havfru, ho var vel so fjelg so andra,
Ho mæ Taang aa Sjöskjæl fletta hadda Haar;
Ho forbou idag, eg intje længar maatte vandra,
Men kos²¹⁾ drag' aat Landa, drikka meg ei Taar.
- Fb.* Aa mi Granna!²²⁾ sjung du meg den Havfru-Saang,
Hav aa Fjel ska baada lya paa ingaang,
At Havfrua rettjelæg spaadda.

*) Den tostemmige Udsætning gjælder naturligviis kun for Iste og 2det Vers.

1) ta o: fra. 2) rouk o: føg, rög. 3) likso Hava o: ligesom et Hav. 4) Skino o: Skierne. 5) me betyder baade jeg og vi. 6) Sjona o: Sæn.
7) Snjökava o: Sneeflager; Snee, der falder i tykke Sneeflokker. 8) raakjaa o: naaet. 9) Mota o: Mødet. 10) me fans o: vi mødtes. 11) kjænna Prim-staven o: kjender Almanaken, veed hvad Dag det er. Den norske Bondes Almanak bestaaer i en Træstav, omtrent halvanden Alen lang. Den inddeles i en Sommerside, der gaaer fra 14de April til 13de October, og i en Vinterside — fra 14de October til 14de April. 12) skout o: skjød. 13) Aarra o: Urhöns. 14) tryte o: mangle. 15) Kveiteban o: Helleflynder. 16) Brosme og Laangja ere Fiskearter. 17) Julen er nu forbi. 18) forbina o: forundret. 19) Ildt o: Ondt. 20) fjelg o: vakker. 21) kos o: heller. 22) Granna o: Nabo.

Allegretto.

(Mel. til 4. og 6. Vers.)

4. *Hb.* Kva va ðæ hosaang? *Fb.* Höir no paa ein-gaang: Lu-a lu-a Bodn¹⁾, My-kja, my-kja Kodn²⁾ Ska i Aar i Nor-gja

p *pf*

tri - vas! ðæ spaar eg paa Fol-kje - ven-nens Fös - lo - dag, Han ska glæ sit Ri - ke, brin - ge alt i Lag,

ritard.

Aa for Bod - ne - bodn³⁾ ret bli te ei Be - hag!

f *ritard.*

6.
Hb. Arva-Ætti maa
Dar gro Mosse paa!
Kongjins Arva-Ret
Staa te Væra ðæt!⁴⁾
Einvoldskongjin læva! læva!
Gud gje Fisk ta Hava, Höi aa Kodn ta Land,
Söll aa Jern ta Fjedla, Skoga aat vor Strand,
Aa gje Beista⁵⁾ trivas, so trivs kver ein Mand!

E. Storm.

¹⁾ Lua, lua, Bodn o: Lyt, lyt, Börn. ²⁾ Kodn (Konn, Koin) o: Korn. ³⁾ Bodnebodn o: Börnebörn. ⁴⁾ te Væra ðæt (dat) o: til Verden falder.
⁵⁾ Beista o: Qvæget.

Allegretto.**N° 18^b).***(Variant til 1ste Deel af foregaaende Mel.)*

Musical score for No. 18^b, *Allegretto*. The score is in 2/4 time and one sharp (F#). It consists of two systems of piano accompaniment. The first system has a treble and bass staff. The second system has a grand staff with treble and bass staves. The music is in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#).

N° 19.**Bruraslaatten*).****Allegretto.**

Musical score for No. 19, *Bruraslaatten**, *Allegretto*. The score is in 2/4 time and one flat (B $\flat$). It consists of two systems of piano accompaniment. The first system has a treble and bass staff. The second system has a grand staff with treble and bass staves. The music is in 2/4 time with a key signature of one flat (B $\flat$).

*) Bruraslaatten ρ : Brudedansen. *Slaat* betyder saavel et Stykke at spille paa et Instrument, som en Sang.

№ 20.
Guris Sang.

Andante.

p *mf*

1. 2. *bis* *p*

№ 21.

Moderato.

[Tim, tim ta-la, Maara ska vi fa-ra...]